

Foredrag ingenlunde er saa oplysende, som jeg kunde ønske det, naar der er Tale om Forhold af den Bessaffenhed, og naar jeg læser Uddraget af den Betænkning, som den af Finanzministeren nedsatte Kommission har afgivet og som har foreligget os, saa er heller ikke dette Uddrag skiftet til aldeles at overbevise mig om Hensigtsmæssigheden af Lovens Bestemmelser. jeg nærer saaledes Tvivl om Rigtigheden af de Beregninger, som ere anførte, blandt Andre af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen.) Man sætter, at, dersom Indførsel og Udførsel omfattede samme Kvantum som Gjennemsnittet i de sidste 5 Aar, saa vilde det stille sig paa den og den Maade, men Loven skal jo netop gaa ud paa at forrykke dette Forhold; den skal jo netop gaa ud paa at faa indført mere Muscovados og mindre Farin. Dette er jo Lovens Hensigt, og naar man altsaa bygger sine Beregninger paa noget Hidtilværende, som Loven netop skal søge at bevare, saa kan man ikke gaa ud fra Resultatet af det Hidtilværende som et Faktum, der ogsaa fremtidig under den ny Ordning vil have Gyldighed. Seg skal oplyse dette nærmere. Man siger saaledes, at vi ville tage en Indtægt for Statskassen af 50,000 Rb., men at vi paa den anden Side ville for Statskassen vinde en Indtægt af 32,000 Rb. paa visse Fariner som Følge af de $\frac{3}{10}$ Forholdelse. Vi ville dernæst vinde i Følge en af de opstillede Beregninger 13,000 Rb. som Følge af de forandrede Charabestemmelser og ville altsaa have et Tab af høist 5,000 Rb. eller efter en anden Beregning lidt anderledes. Men dersom vi nu sige, at Loven vil føre til, at Muscovados indføres i en langt større Mængde, saa ophæves jo derved i samme Forhold Nødvendigheden af Indførsel af Farin, og i samme Forhold, som der indføres mere Muscovados, i samme Forhold gaa vi ogsaa glip af denne Forholdelse med de $\frac{3}{10}$ St. af Tolden paa Farin, og følgerlig er det urigtigt at tage de fulde 32,000 Rb. til Indtægt. Paa den anden Side vil ved den større Indførsel af St. Croixsukker end efter den Maalestof, man har opstillet — nemlig de 12 Millioner Pund — ogsaa Tabet blive større end de

50,000 Rb. Altsaa, Forskjellen mellem de 32,000 Rb. og de 50,000 Rb. vil blive forøget; det synes at være indlysende. Uholdbarheden af Beregningen kan ogsaa vise sig paa en anden Maade. Man siger, at Fariner, hvis Farve svarer til Amsterdamer Standardprøve Nr. 15 eller derover indtil Nr. 18, skulle betale $\frac{3}{10}$ St. højere Told, men det erkjendes samtidigt, at Fabrikkerne kunne ved en kemisk Til sætning gjøre dette Sukker saa meget mørkere, at det kommer til at staa under Nr. 15, saa at det bliver staaende paa de $4\frac{1}{2}$ St. og ikke kommer til at svare den beregnede Forholdelse af $\frac{3}{10}$ St. Seg siger altsaa, at de Oplysninger, der foreligge, ere ikke tilfredsstillende i Sager af denne Bessaffenhed, saafremt vi skulle have Ret til at forlange, hvad vi i saa Henseende maatte ønske. — Der er forskjellige andre Betragtninger, som knytte sig til Lovens Indhold, og som gjøre mig meget betænkelig derved. Med Hensyn til Bestemmelserne om Charaberegningen ses det for det Første, at den vedkommende Kommission ikke har været enig med Hensyn til disse Bestemmelser, og dernæst ses det, at den med Hensyn til en enkelt af disse Bestemmelser har sagt, at den blev beregnet noget rundeligt, og altsaa urtrykkeligt har erkjendt, at en Forholdelse af 1 pCt. for denne enkelte Emballage vil fremfalde Tab. Og dersom Beregningen med Hensyn til Charaforandringen kan fastholdes, vil der jo i det Hele taget ikke for Statskassens Bedkommende kunne næres nogen Stygt i denne Henseende men Spørgsmaalet bliver da atter, hvorvidt de salde saaledes paa de forskjellige Slags Sukkere, at de ere retfærdige til alle Sider. Seg tør i saa Henseende ikke have nogen begrundet Dom, og hvis man tør gaa til at vedtage Loven uden Endringer eller kun med visse Endringer, skal man i saa Henseende jo stole paa de ikke tilstrækkelige Oplysninger, der foreligge, men som maatte Andre, der have bekræftet sig med Sagen, ville finde stadfæstede gennem deres Erfaring. Seg siger, at der kan være adskillige Indvendinger mod den Maade, hvorpaa de ere komne frem — skjøndt det ikke maa affrække os — og ogsaa med Lovens Indhold